

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ IN MEMORIAM

Γεώργιος Δεληκωνσταντίνος (1947–2019)

Με πολύ πόνο αποχαιρέτησαμε την 21η Μαρτίου 2019 τον Γεώργιο Δεληκωνσταντίνο, συνταξιούχο Αναπληρωτή καθηγητή του Τμήματος Πειραματικής Φυσιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Με την απώλειά του άφησε ένα δυσαναπλήρωτο κενό τόσο στην οικογένειά του, όσο και στην παγκόσμια επιστημονική κοινότητα. Ήταν ευσυνείδητος οικογενειάρχης που συμπορεύτηκε με την αξιολογότερη σύζυγό του, Δρ. Βασιλική Βυλλιώτου, στα καλά και στα δύσκολα, ενώ μετέδωσε αξίες και ιδανικά στα σπουδαία παιδιά του.

Ακούραστος εργάτης της επιστήμης και του πνεύματος μεγαλούργησε στη βιο-ιατρική έρευνα αλλά και την πανεπιστημιακή διδασκαλία κάνοντας μια αξιοζήλευτη σταδιοδρομία σε ακαδημαϊκά ιδρύματα της Ελλάδας και του εξωτερικού. Ξεκίνησε ως φοιτητής από τη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου αποφοίτησε το 1972. Στη συνέχεια εκπόνησε διδακτορική διατριβή στην επίδραση των ιόντων χρωμίου (Cr^{3+}) ως αναστολέων ή ενεργοποιητών της *in vitro* βιοσυνθέσεως της χοληστερόλης στο Εργαστήριο Βιολογικής Χημείας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία ενεκρίθη με βαθμό «Άριστα» από τη Φυσικομαθηματική Σχολή το 1975. Τρέφοντας πάντα πάθος για την έρευνα και την επιστήμη εργάστηκε ως μεταδιδακτορικός ερευνητής στην Αγγλία (1975–1977) εξειδικευόμενος στη χημειοθεραπεία του καρκίνου, όπου με μια σειρά συνεργασιών έφερε στην Ελλάδα το σημαντικό διεθνές συνέδριο του NATO Advanced Studies Institute με θέμα "Targeting of Drugs", που διεξαγόταν κάθε δύο χρόνια στο Σούνιο. Το 1978 συνεργάστηκε με το Εργαστήριο Ανάπτυξης Ραδιοφαρμάκων του Ινστιτούτου Ραδιοϊσοτόπων-Ραδιοδιαγνωστικών του ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος». Το 1979 ξεκίνησε το διδακτικό του έργο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ως Επιμελητής Καθηγητής στο Εργαστήριο της Πειραματικής Φυσιολογίας της Ιατρικής Σχολής, απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε το 2014 με βαθμό Αναπληρωτή Καθηγητή.

Το ερευνητικό του έργο συνεχίστηκε στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας, όπου έλαβε χρηματοδότηση από το "International Cancer Research Exchange Technology Transfer

Grant" του "International Union Against Cancer" (Μάιος, 1989) και στην Αμερική, από το 1989 μέχρι το 1991 στο Πανεπιστήμιο Case Western Reserve, Cleveland, Ohio, Department of Physiology and Biophysics, School of Medicine, δημοσιεύοντας εργασίες πάνω στη μοριακή και κυτταρική φυσιολογία με κεντρικό ενδιαφέρον τις ελεύθερες ρίζες του οξυγόνου, τους μηχανισμούς διαμεμβρανικής διαβίβασης του μονοξειδίου του αζώτου στα ενδοθηλιακά κύτταρα και κερατινοκύτταρα, τη διαμεμβρανική διαβίβαση σήματος και μεμβρανική ρευστότητα αλλά και την αλληλεπίδραση μονοξειδίου του αζώτου (NO) και ελευθέρων ριζών οξυγόνου. Επέστρεψε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε τις ερευνητικές του δραστηριότητες, εξοπλίζοντας το Εργαστήριο της Πειραματικής Φυσιολογίας με κυτταρικές καλλιέργειες, HPLC με όλους τους ανιχνευτές, φυγόκεντρος, φωτόμετρο "diode array", ανιχνευτές ελευθέρων ριζών, λουμινόμετρο, πολλά άλλα μηχανήματα και μηχανήματα βασικής τεχνολογίας. Στο πλαίσιο της εκπαίδευσης συμμετείχε σε προαιρετικά μαθήματα και εκπόνησε πλήθος διδακτορικών διατριβών (τουλάχιστον 25) τόσο με φοιτητές Ιατρικής όσο και με φοιτητές άλλων ειδικοτήτων, όπως βιολόγων και φαρμακοποιών σε συνεργασία με τη Φαρμακευτική Σχολή του ΕΚΠΑ. Το αποτέλεσμα της εξειδικευμένης έρευνάς του ήταν ο μεγάλος αριθμός δημοσιεύσεων (συνολικά 117) σε ελληνικά και διεθνή επιστημονικά περιοδικά που είχαν σημαντικό αντίκτυπο στη διεθνή επιστημονική κοινότητα (2642 citations, h-index: 27). Έλαβε τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας του «βιολογικού φίλτρου» και «της μεθόδου εξουδετέρωσης των πολεμικών χημικών αερίων της μυστάρδας, της σαρίνης και του δερματικού ερυθήματος από την υπερϊώδη ακτινοβολία του ηλίου με τη χρησιμοποίηση αναστολέων των ελευθέρων ριζών». Δύο από αυτές τις ευρεσιτεχνίες μάλιστα βρήκαν βιομηχανική εφαρμογή. Ήταν μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής του διεθνούς βιο-ιατρικού περιοδικού "IN VIVO", καθώς και του Διεθνούς Ινστιτούτου Αντικαρκινικής Έρευνας (Καπανδρίτι Αττικής).

Έλαβε επίσης αρκετές βραβεύσεις, μεταξύ των οποίων από την «Ιατρική Εταιρεία Αθηνών» και τον «Σύλλογο Ελλήνων Λογοτεχνών» τιμώντας «τε την αρετή και το προς τα γράμματα ενδιαφέρον και των εξαιρέτων του προσπαθειών και επιτεύξεων», ενώ ήταν και μέλος του "The American Oil Chemists Society" από τον Φεβρουάριο του 1989.

Υπήρξε ένα φωτεινό μυαλό, μια αυτόφωτη προσωπικότητα και ο ορισμός του αυτοδημιούργητου. Η ειρωνεία της

ζωής είναι ότι μελέτησε και πολέμησε με τις έρευνές του τον καρκίνο, που τελικά τον κατέβαλε. Πρόσφατα συνέγραψε ένα επιστημονικό βιβλίο 400 σελίδων, χωρίς να προλάβει να το δημοσιεύσει. Η κόρη του Γεωργία Δεληκωνσταντίνου

(PhD) υπόσχεται ότι θα το δημοσιεύσει πολύ σύντομα, μιας και αυτή ακολουθώντας τα ενδιαφέροντα του πατέρα της ασχολείται ενεργά με τη βιο-ιατρική έρευνα.

Γ. Δελινάσιος

Corresponding author:

G. Delinasios, International Institute of Anticancer Research (IIAR), 1st km Kapandritiou-Kalamou Road, P.O. Box 22, GR-19014 Kapandriti, Attiki, Greece
e-mail editor@iiar-anticancer.org

.....